

ejerægtefællen har både en udtagelsesret og -pligt. Ægtefællen skal således som udgangspunkt udtage sin pensionsordning forlods og afregne det skyldige beløb kontant til den anden ægtefælle eller afregne beløbet som led i fællesboets deling ved en skævdeling.

Hvis det ikke er muligt for ejerægtefællen at afregne beløbet kontant eller via en skævdeling af fællesboet, har udvalget foreslået, at der kan træffes bestemmelse om afdragsvis betaling over en kort årrække.

Hvis heller ikke afdragsvis betaling er mulig, har det været flertallets opfattelse, at det bør kunne bestemmes, at der i stedet skal sikres ikke-ejerægtefælleden del i ejerægtefællens pension.

Det har endvidere været flertallets opfattelse, at der kun i særlige tilfælde bør blive tale om, at en ægtefælle skal sikres en andel af den anden ægtefælles løbende livsbetingede pensionsydelse, der er eller har været led i et ansættelsesforhold. Dette fører efter flertallets forslag til, at et skyldigt beløb først skal gives som en andel af en eventuel kapitalpensionsordning, og derefter kan beløbet ydes ved hjælp af en ratepensionsordning. Efter flertallets forslag skal der kun som en sidste mulighed kunne ydes et beløb ved hjælp af en løbende livsbetinget ordning, der er eller har været led i et ansættelsesforhold, og som det overvejende udgangspunkt bør udlægget ske i eventuelle privattegnede kapital- eller ratepensionsordninger.

Flertallet har anført, at det for ordninger med løbende livsbetingede ydelser, der er eller har været led i et ansættelsesforhold, bør være de enkelte pensionsinstitutter m.v., der afgør, hvilke generelle metoder, de kan tilbyde i de særlige tilfælde, hvor der ikke er andre muligheder for at yde et beløb til den anden ægtefælle. Om sådanne mulige metoder henvises til betæknknings kapitel 8.

Om deling ved hjælp af privattegnede kapital- og ratepensionsordninger har det været udvalgets opfattelse, at disse bør udlægges ved en deling af selve ordningen og ikke ved at indsætte ægtefællen som uigenkaldelig begunstiget. Det har endvidere været flertallets opfattelse, at dette ligeledes gælder for kapital- og ratepensionsordninger, der er eller har været led i et ansættelsesforhold.

Mindretallet i udvalget har ikke kunnet tilslutte sig, at det i særlige tilfælde skal være muligt for en ægtefælle at få del i en pensionsordning med løbende livsbetingede ydelser. Dette repræsenterer efter mindretallets opfattelse et fundamentalt indgreb i og brud på forudsætningerne for opbygningen af arbejdsmarkedspensionsordningerne.

Udvalget har endvidere fundet det vigtigt at sikre, at ægtefæller ikke aftaler deling i videre omfang, end de foreslåede regler giver adgang til. Baggrunden for dette har efter det anførte dels været et ønske om at sikre, at der ikke spekuleres mod pensionsinstituttet, dels at pensionsrettigheder ikke deles i et sådant omfang, at de ikke kan tjene deres primære formål, nemlig ejerægtefællens forsørgelse. Et enigt udvalg har derfor foreslået, at ægtefællerne kan pålægges pligt til at afgive en erklæring på tro og love om, at betingelserne for delingsreglernes anvendelse er til stede.

Endelig har udvalget foreslået, at pensionsinstituttets administrationsomkostninger, ved at en andel af en pension ydes den anden ægtefælle, afholdes af ægtefællerne.

Om udvalgets – herunder henholdsvis flertallets og mindretallets – overvejelser henvises til betæknknings kapitel 12, side 202-206.

3.2.5. Ægtepagter om pensionsrettigheder

Ægtefællepensionsudvalget har foreslået, at ægtefæller ved ægtepagt skal kunne aftale, at fremtidige indbetalinger på en pensionsrettighed skal være sær-eje. Dette betyder, at ordningen som sådan er sær-eje, og at de foreslåede regler om kompensation eller ligestilling af ekstra indbetalinger ikke finder anvendelse på fremtidige indbetalinger, såfremt sær-ejeægtepagten omfatter sådanne indbetalinger.

Formålet med forslaget er at imødekomme ægtefællers eventuelle ønske om at undgå reglerne om kompensation eller deling af værdien af ekstra opsparing. Dette ønske kan gælde både for allerede foretagne indbetalinger og for fremtidige indbetalinger på en pensionsrettighed.

Da ægtefæller ikke kan aftale, at værdien af en pensionsrettighed skal indgå i delingen, før en separation eller skilsmisse er aktuel, har det i udvalget været overvejet, om og i hvilket omfang sådanne aftaler skal kunne indgås ved ægtepagt. Udvalget har her foreslået, at ægtefæller ved ægtepagt kan aftale, at værdien af en kapital- og ratepensionsordning skal indgå i delingen som hidtil på separations- og skilsmissekifte (eller ved bosondring). Mindretallet i udvalget har dog ikke kunnet tilslutte sig, at ægtefæller skal kunne aftale, at også værdien af en arbejdsmarkedspensionsordning skal indgå i delingen.

Udvalget har i denne forbindelse anført, at ægtefæller, der er gift på det tidspunkt, hvor de foreslåede regler om forlods udtagelse af rimelige pensionsordninger eventuelt indføres, kan have behov for at kunne aftale, at en pensionsrettighed fortsat skal indgå i delingen på separations/skilsmissekifte. Udvalget har